

7.4.

Thần Ntôch Klông Kreng

Ngày xưa, ông Nting ở bon Bu Ong, bên suối Dak Huch, bị mắc bệnh cùi. Bà con dân làng không cho ông ở chung với làng. Người ta xua đuổi, bắt ông ở trong rừng ở sâu, suối vắng, cách li vợ con, dân làng. Cơm ăn, gạo nấu, vợ ông mang đưa từ xa mà không được đưa tận tay chồng.

Ông Nting ở trong rừng một mình đến ba năm, ông cảm thấy buồn chán lắm. Ông ta muốn chết, cũng không biết làm sao để chết. Có một ngày, ông quyết tìm đường chết. Ông đi đến vực Klông Kreng ở suối Dak Huch. Đến đó, ông khẩn thần Klông Kreng:

- Tôi sống đã buồn chán lắm rồi, bây giờ, tôi chỉ muốn chết ngay thôi. Thần Klông Kreng này hãy giúp cho tôi chết ngay.

Ông khẩn thần xong, liền nhảy xuống vực nước sâu nhưng vẫn không chết được. Ông lủi thủi trở về nhà. Đến tối, ông ngủ mơ thấy một ông già nói:

- Ông Nting ơi, ông muốn chết à. Nếu ông chết, có ai nuôi giúp vợ con ông sau này không.

Thần mách ông:

- Ông đi tìm cây *bum boh srat*, nấu tắm đi, ông tắm cho bệnh cùi khỏi rồi ông trở về làng, ông bảo dân làng xem lại bệnh cùi. Dân làng thấy bệnh cùi của ông đã khỏi, họ sẽ cho ông trở về sống sum họp với vợ con.

Sáng thức dậy, ông Nting suy nghĩ về chuyện giấc mơ. Ông ra rừng đi tìm cây *bum boh srat*. Ông lấy nước tắm ba bốn lần trong một ngày. Ông tắm nước cây *bum boh srat* đúng theo thần Brah Ntôch dặn tắm đủ bảy ngày.

Ông Nting tắm nước nấu cây *bum boh srat* bảy ngày. Bệnh cùi của ông đã khỏi nhưng ông vẫn tiếp tục ở ba tháng. Qua ba tháng, bệnh cùi của ông không còn tái phát nữa ông mới đi về làng.

Ông Nting về làng báo dân làng xem lại bệnh cùi của ông. Dân làng thấy bệnh cùi của ông đã khỏi rồi, dân làng cho ông về làng sum họp với vợ con.

Về sau, con ông cũng không bị lây cùi.

Người kể: Bap Ngọc Mplang

(Trích *Truyện cổ M'ông*, Bùi Minh Vũ – Điều Kâu sưu tầm biên soạn, 2001, Sở Văn hóa – Thông tin Đắk Lắk xuất bản, trang 61-63)